

[Chr. Christensen]

Det er nok muligt, at vi skal have øjnene åbne for en udvikling her.

Vi skal nok også i højere grad fremover se skolens arbejde sådan, at vi må se på det enkelte barns muligheder, tage udgangspunkt i, hvad barnet kan, og ikke som nu, hvor vi ofte tager udgangspunkt i, hvad barnet ikke kan. Vi skal acceptere, at børn er forskellige og har forskellige muligheder, og navnlig at de har krav på at udvikle sig maksimalt, men ikke nødvendigvis lige langt. Vi må også erkende, at skoletræthed kan føre til disciplinære vanskeligheder. Skolen lider i alt fald mange steder under manglende disciplin, ja, enkelte steder har disciplinkrisen nærmest udviklet sig til at være en sikkerhedskrise for lærerne.

Den markante udvikling i skolen i retning af stigende vold, hærværk, kriminalitet og manglende disciplin i undervisningen understreger skolens farlige situation. Når overfald på lærerne bliver en virkelighed, man må regne med, og når trusler om vold og grovheder mod den enkelte lærer hører til dagens orden et eller andet sted i landet, så er enhver form for motiveret undervisning borte, og forholdet mellem lærer og elev kan da udvikle sig sådan, at almindelig indlæring er umulig. Derfor må skolen hjælpes, både for elevernes skyld og for lærernes skyld, men sandelig også for samfundets skyld.

Pengemidler sløses under disse forhold bort, men hvad værre er, undervisningsniveauet vil falde, og de unge vil ikke få det nødvendige redskab i hænderne, som en velfunderet uddannelse er. Men bagom står i alt fald, at respekten for læreren i klassen skal genskabes. Læreren må ubetinget sikres mod overfald, trusler om vold og andre grovheder, og jeg kan derfor også helt støtte de krav, der fra visse kredse inden for lærerstanden er kommet frem om, at cirkulæret om god orden i skolen må tages op til revision. Men god orden i skolen genskabes jo ikke bare ved ydre reparationer eller ved efterbehandling. Vi må ned til de dybere årsager.

Det er vigtigt at gøre sig klart, at problemerne ikke er affødt af forholdene inden for skolens fire vægge. Det er med rette sagt, at skolen afspejler det omgivende samfund, og er der uro i samfundet, bliver der uro i skolen. Er hjemmene i opløsning, kommer det til at spores meget snart i skolen. Som for-

193 Ft

manden for Skagen Lærereforening udtalte til Jyllands-Posten i søndags: »Samfundet har forandret sig utrolig meget. Familiemønsteret er anderledes end før og børnene mere rod-løse end nogen sinde.« Jeg tror, han her har ramt noget særdeles centralt. Den bedste hjælp, vi kan give børnene og skolen, er nok at styrke vore hjem økonomisk og menneskeligt, sådan at forældrene kan få mere tid i hjemmet sammen med børnene.

Skolen, forældrene og myndighederne må ikke glemme, at et barn har krav på en sund autoritet at hælde sig til. Har barnet ikke det, bliver det let rodløst og dermed aggressivt og svagt over for de negative kræfter. Skolen må have mod og midler til at skabe denne autoritet i klassen. Jeg skal ikke negligere, hvad Mette fra 9. B i Skagen skole sagde til Jyllands-Posten i søndags: »Det med balladen i timerne skyldes ren og skær kedsom-melighed. De fleste kan helt sikkert bedst lide de timer, hvor der er ro, og de lærere, der kan styre klassen, er samtidig de lærere, som eleverne sætter mest pris på. Det er bare ikke noget, man går rundt og siger højt.«

Jeg tror godt, jeg kan føje til, at de lærere, der tager deres undervisning alvorligt, forbedrer sig grundigt til timerne, engagerer sig 100 pct. i undervisningsstoffet, holder af deres elever og lader dem forstå, at de kommer dem ved, også hører til de lærere, eleverne sætter pris på. Disse lærere kan gennem deres undervisning give eleverne kundskaber og indsigt, og deres timer vil ofte ikke være udsat for disciplinære problemer.

Der stilles store krav til disse lærere. Det gør ikke noget, og der er heldigvis mange af dem rundt omkring i den danske folkeskole. Der er heldigvis også mange af de lærere, der forstår, at der også må stilles krav til eleverne. Skolen må ikke glemme, at dens opgave først og fremmest er at give børn og unge de nødvendige kundskaber. Skolen må stille krav til eleverne, rimelige krav naturligvis, men vi tjener ikke vore elever ved at skjule for dem, at livet stiller sine krav senere hen, og vi må i skolen lære dem at leve med kravet om en indsats i samlivet med andre. Jeg har heller aldrig set nogen blive dårligere mennesker af at blive stillet over for krav i livet. Det er jo en tillids erklæring, en tro-på, at kravene kan honoreres af det menneske, de stilles til.